

УРОКЪ 43.

БЪДИ УЧТИВЪ!

Единъ человекъ ѣздяше единъ добъръ хубавъ конь прѣзъ улицы-тъ на единъ градъ, а въ това врѣмя вѣтеръ-тъ грабва шляпкѣ-тъ му и ѣ хвърля на земѣ-тъ. Като не бѣше му лесно да слѣзе отъ коня да си ѣ земе, той повыка съ единъ приятенъ гласъ на двѣ момчета, кои-то бѣхѣ близу до шляпкѣ-тъ, за да му ѣ подадѣтъ. Нѣ тыя момчета, като не бѣхѣ блага и учтиви, отговорихѣ му: „Земи си ѣ самичкѣ!“ А едно малко момиченце гы зачу че казахѣ така, припнѣ та зе шляпкѣ-тъ и ѣ подаде на человекъ. „Благодарѣ ти, малко момиченце,“ каза человекъ-тъ. Момиченце-то много ся възрадува въ себе си, като глѣдаше колко благодаренъ и приятенъ бѣше человекъ-тъ.

Слѣдъ нѣколко седмицы стана единъ голѣмъ пожаръ (янгѣнъ) въ града, въ кой-то живѣяхѣ тыя